

Перегудова Т. В. визначає стрес-інтерв'ю як специфічний метод підбору персоналу, що характеризується нестандартністю проведення співбесіди, значним розумовим і психічним навантаженням для претендентів й спрямований на визначення рівня стресостійкості, логічності мислення, швидкості реагування на змінення ситуації у кандидата. Мета його проведення полягає у створенні для претендента таких стресових ситуацій, які в майбутньому матимуть місце під час його роботи на певній посаді та проаналізувати, наскільки успішно він впорався б із ними [2].

Отже, даний метод підбору персоналу застосовується для тих кандидатів, в яких умови праці передбачають можливість виникнення стресових і конфліктних ситуацій. Під час проведення стрес-інтерв'ю менеджер з підбору персоналу намагається маніпулювати поведінкою співрозмовника з метою перевірки стресостійкості фахівця, оцінки його вмінь працювати в справжніх конфліктних ситуаціях, які можуть виникнути в майбутній роботі.

Як окремий метод підбору персоналу стрес-інтерв'ю зустрічається рідко. Частіше стресові питання застосовують на одному з етапів звичайної співбесіди. У складніших ситуаціях використовують систему співбесіди в незручних для претендента умовах [3].

Найчастіше стрес-інтерв'ю проводять з фахівцями таких професій, як керівники, менеджери з персоналу та реклами, офіс-менеджери, менеджери торгового залу, касири-операціоністи, журналісти та репортери тощо.

Отже, стрес-інтерв'ю виступає як специфічний вид співбесіди та викликає певні сумніви щодо доцільності його застосування на практиці як окремий напрямок підбору персоналу. Водночас окремі елементи стрес-інтерв'ю необхідно використовувати під час проведення співбесіди для підбору працівників окремих професій.

Література

1. *Види інтерв'ю, що застосовуються при прийомі на роботу. [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://www.jobs.ua/ukr/articles/20/1397/>*

2. *Перегудова Т. В., Рубежанська В. О. Сутність, види та принципи стресс-інтерв'ю в системі підбору персоналу організації. [Електронний ресурс]. – Режим доступу : http://www.nbuv.gov.ua/portal/soc_gum/vsunu/2011_14_1/Peregudova.pdf*

3. *Стрес як інструмент підбору персоналу. [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://alls.in.ua/50288-stres-yak-instrument-pidboru-personalu.html>*

Яна ЩЕТИНСЬКА

Донецький національний університет

НАПРЯМИ РОЗВИТКУ СУЧАСНИХ ФОРМ СОЦІАЛЬНОЇ ЕКОНОМІКИ

Пріоритетними напрямами державного управління у формуванні соціальної економіки з точки зору її складових виступають: створення умов для забезпечення гідного рівня життя населення; розвиток трудового потенціалу; розвиток народонаселення; формування середнього класу; недопущення надмірної диференціації населення за рівнем доходів населення; поліпшення стану здоров'я населення; надання адресної допомоги незахищеним верствам населення; усесторонній розвиток освіти і культури.

Проте загально визнані у структурі соціальної політики напрями формування соціальної економіки мають бути доповнені і можливістю забезпечення якості життя, яка може бути оцінена лише на основі критерію «ступінь реалізації соціальних потреб особи».

Одна з проблем, пов'язаних із можливостями соціальної економіки, – це соціальна адаптація, яка розглядається на різних рівнях аналізу й управління: на макрорівні – як адаптація того або іншого суспільства до мінливого середовища; на мезорівні – при аналізі адаптації різних соціальних груп; на мікрорівні – як аналіз індивідуальних стратегій адаптації індивідів.

З точки зору необхідності регулювання процесів організації розвитку соціальної економіки та обґрунтування для цього необхідних ресурсів система регулювання має включати: формування законодавчої бази для розвитку необхідних напрямів розвитку соціальної економіки; формування

моніторингових систем з ідентифікації соціальних загальнонаціональних, трудових та індивідуальних соціальних ризиків; підтримка та координація створення соціальних підприємств і організація їх взаємодії; вживання заходів щодо ознайомлення населення з існуючими соціальними ризиками та засобами протидії їм на індивідуальному, національному та груповому рівнях на підставі засобів соціального маркетингу, реклами; формування та підтримка розвитку національних сучасних форм соціальної економіки на мікрорівні, соціально відповідального бізнесу та соціального підприємництва; формування інститутів взаємодії державної влади, бізнесу та суспільних організацій з розвитку галузей соціальної інфраструктури та соціального захисту населення та ринку соціальних послуг.

У сучасних умовах формування сфери соціального захисту малозабезпечених громадян і сімей у державі продовжує здійснюватись екстенсивним шляхом. У результаті вона є недостатньо ефективною та занадто дорогою для держави.

Соціальні гарантії та пільги мають велике соціальне значення, оскільки компенсують населенню низьку заробітну плату, недоліки системи пенсійного забезпечення, але їх подальше розширення не вирішує соціальних проблем. Фінансування соціальних допоміг на сьогоднішній день є нераціональним. Чимала частина коштів не досягає своїх цілей. Це свідчить про те, що спроби вирішити соціальні питання виключно через збільшення фінансування є безперспективними. Необхідно розробити нову стратегію надання соціальної допомоги або стратегію створення та підтримки соціальної економіки в нашій державі за допомогою об'єднання державної допомоги та самопомоги на підставі соціальних підприємств. Створення соціальних підприємств, у свою чергу, значно допоможе працевлаштувати велику кількість населення та розширити соціальні послуги.

Тому сьогодні почали з'являтися та розвиватися такі форми соціальної економіки, як соціальні рухи, соціальна відповідальність бізнесу та соціальні підприємства, які надають допомогу в пошуках нових робочих місць для безробітних та малозабезпечених сімей, а також беруть на себе соціальний захист такого населення, тим самим допомагаючи державі вирішувати соціальні питання в країні.

На даному етапі розвитку світової спільноти все більше уваги приділяється ролі соціальної відповідальності бізнесу (СВБ) у розвитку суспільства. В органах державної влади з'являються посади міністрів з проблем корпоративної соціальної відповідальності. У Європі 2005 рік було оголошено роком соціальної відповідальності бізнесу. В Україні ці процеси тільки почалися і потребують науково-методичного осмислення та практичної перевірки.

Відповідальність бізнесу найчастіше розуміється як створенням робочих місць, гідних умов праці та її оплати. У європейській моделі бізнес платить дуже великі податки, а держава, у свою чергу, використовує ці кошти на реалізацію соціальних потреб населення. Найбільш поширені сфери проявів ініціатив бізнесу – це економіка, зайнятість, охорона навколишнього середовища та соціальні програми.

Поліна ЮР'ЄВА

Національний університет державної податкової служби України, м. Ірпінь

УДОСКОНАЛЕННЯ ІНСТИТУЦІЙНОЇ ІНФРАСТРУКТУРИ ТОРГОВЕЛЬНОЇ СФЕРИ УКРАЇНИ

Активізація та збільшення масштабів торговельної сфери є необхідною умовою забезпечення сталого економічного розвитку України. Однак, цей процес пов'язаний з певними труднощами, що зумовлені, передусім, послабленням державно-управлінських функцій. Йдеться також про брак системи державних органів і недержавних інститутів, здатних у взаємодії й координації ефективно реалізовувати завдання торговельної політики. Внаслідок цього в її розвитку спостерігаються такі негативні тенденції та явища як деформації та диспропорції торговельної мережі, територіальна та регіональна диференціація рівнів споживання, експансія міжнародних торговельних операторів,